

[Duetoff]

i København, var der en lille notits på side 8 i Politiken, og jeg tror, det blev nævnt i en enkelt timenyt i Danmarks Radio. Der er fysisk vold mod mennesker, fordi de ser anderledes ud, mennesker, som har boet her i årevis og har dansk statsborgerskab, og alligevel bliver de slået ned, fordi de er anderledes.

I 1990 kom den såkaldte Wilkie-rapport, som bl.a. kritiserede den danske boligpolitik, den danske uddannelsespolitik og den danske socialpolitik for at have alle de rigtige ord, men for ikke rigtig at kunne leve op til dem i virkeligheden, og man påpegede, at der ikke mindst på arbejdsmarkedet var nogle problemer omkring diskrimination.

Europa-Parlamentet har i en betænkning for ganske nylig sagt nogenlunde det samme og konstateret, at Danmark er det sted i Skandinavien, hvor nynazismen og højrebølgen står stærkest og er mest offentlig.

Jyllands-Posten kunne i en leder den 16. november i sagen om gambieren og politiet skrive:

»Men han har en hudfarve, som mange danskere har et tvetydigt forhold til. De samme danskere vil gerne opnå en efterligning i sommersol, men de bryder sig ikke om, at kuløren er medfødt.«

Der var mange rigtige ting i Jyllands-Postens leder, men jeg håber ikke, at Jyllands-Posten har ret i den vurdering, at det faktisk er sådan i Danmark i dag, at har man en anden kulør end os andre, er der mange danskere, der vender sig imod én.

Der er så nogle, der vil sige, at dette er småproblemer. Men jeg vil sige, at hvis man kender historien fra 1920'erne og 1930'erne, hvis man læser Hartvig Frischs eller Nic. Blædels bøger om dengang, finder man ud af, at man dengang netop ikke sagde fra i tide, at man ikke sagde fra på det tidspunkt, hvor det endnu var små bevægelser, man kunne styre. Man lod det køre, man slog ud med armene og sagde, at det var folks egen sag, eller at det var noget, man ikke skulle tage alvorligt.

Det luskende fremmedhad er efter vores opfattelse det farligste, at gode danskere bliver spændt for en vogn, som de ikke selv kender mandskabet på. Jeg vil gerne i dag give et eksempel på det herfra.

Det danske nazistparti har udgivet en video, og det var den rene vare. De praler jo selv af at

være racister, så det kan man vel tillade sig at sige om dem. Det var den rene vare, hvori det bl.a. blev sagt, at det var sørgeligt, at man havde adopteret fremmede børn, f.eks. fra Korea, til Danmark. Det var selvfølgelig ikke disse børns fejl, at de var blevet adopteret hertil, men man skulle da nok sørge for, at de ikke selv fik børn – underforstået, at de koreanske træk ikke kunne gå videre. Og specielt i nazisters mund er det en frygtelig historie, for vi ved jo, hvad den tankegang førte til i Tyskland.

Jeg har bevis for, at aktive nynazister og aktive medlemmer af Den Danske Forening samarbejder bl.a. i aktioner landet over. I mildere form kommer samme teoretiske tankegang til udtryk i Den Danske Forenings nyeste blad, hvori formanden skriver:

»Grunden til en katastrofe er med andre ord allerede lagt. Medmindre der gribes drastisk ind, vil vor sociale struktur og vort økonomiske niveau blive ødelagt. Formentlig vil vore efterkommere endog komme til at slås i gaderne for at overleve, og de kan i hvert fald blive nødt til at praktisere den biologiske racisme, som nutidens politikere lægger så megen vægt på at distancere sig fra.«

Jeg tvivler på, at de mennesker i Danmark, der har meldt sig ind i Den Danske Forening, og som tror på den formålsparagraf, som foreningen har, og som er ganske harmløs, og hvoraf nogle var medlemmer af den danske frihedsbevægelse under krigen, at de mennesker ved, at de har meldt sig ind i en forening og arbejder i en forening, hvor sådanne tanker slår igennem.

Jeg tror heller ikke, det er generelt i den forening. Men kræfterne er altså gået sammen, og når jeg kalder det den luskende racisme, er det, fordi man åbenbart tiltrækker elementer, der bruger det som et skalkeskjul. Det ser så nydeligt ud på overfladen, men i realiteten er der kræfter, som vil bruge racismen som våben, og det her er jo et eksempel, om man så kan lide det eller ej, som man er nødt til at tage med. Det er farligt, hvis man ikke siger tingene, som de er, og det er farligt, hvis man under nogle fine skilte eller nogle fine slagord i virkeligheden kan arbejde anderledes med sagen.

Jeg tror ikke, at vi i Danmark skal undervurdere højrebølgen, og jeg tror ikke, at vi i Danmark skal undervurdere fremmedhadet, for det er nok noget stærkere, end man tror. Dermed